

- 6) Má v situaci, kdy vnitrostátní soud konstatoval zneužití opakovaného uzavírání po sobě jdoucích smluv na dobu určitou ze strany Servicio Madrileño de Salud (dále jen „SERMAS“) s cílem pokrýt trvalé a strukturální potřeby poskytování služeb zaměstnanců na dobu neurčitou a kdy ve vnitrostátním právním řádu neexistuje žádné účinné opatření pro potrestání takového zneužívání a odstranění následků porušení předpisu Společenství, být ustanovení 5 rámcové dohody, která je přílohou směrnice 1999/70/ES, vykládána v tom smyslu, že požaduje, aby vnitrostátní soud přijal účinné a odrazující opatření k zajištění potřebného účinku rámcové dohody a tím potrestal takové zneužití a odstranil následky porušení unijního předpisu, a zároveň neuplatnil vnitrostátní právní úpravu, která tomu brání?

V případě kladné odpovědi a jak uvádí bod 41 rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 14. září 2016 ve věcech C-184/15 a C-197/15 ⁽²⁾:

Je v souladu s cíli směrnice 1999/70/ES, jako opatření k zabránění a potrestání zneužívání po sobě jdoucích pracovních smluv na dobu určitou a k odstranění následků porušení unijního práva, přeměna dočasného/příležitostného/náhradního pracovního poměru na trvalý pracovní poměr, ať už jmenováním stálého zaměstnance veřejné správy či zaměstnance veřejné správy na dobu neurčitou se stejnou stabilitou zaměstnání jakou mají srovnatelní stálí zaměstnanci?

- 7) Lze v případě zneužití opakovaného uzavírání dočasných pracovních smluv přeměnu dočasného pracovního poměru na trvalý či stálý pracovní poměr vykládat v tom smyslu, že splňuje cíle směrnice 1999/70/ES a její rámcové dohody, pouze pokud dočasný zaměstnanec dotčený zneužitím získá stejné pracovní podmínky jako stálý zaměstnanec (ve věcech sociálního zabezpečení, kariérního postupu, obsazování volných pracovních míst, odborného vzdělávání, dovolené, služebního postavení, licencí a povolení, pasívních práv a ukončení pracovního poměru, jakož i účasti ve výběrových řízeních organizovaných za účelem obsazení volných pracovních míst a kariérního postupu) na základě zásady stability a neodvolatelnosti, se všemi právy a povinnostmi v režimu rovnosti se stálými zaměstnanci v oboru informačních technologií?
- 8) Vyžaduje právo Společenství za výše popsaných okolností soudní přezkum pravomocných rozhodnutí soudů či správních orgánů, pokud jsou splněny čtyři podmínky stanovené v rozsudku ze dne 13. ledna 2004, Kühne & Heitz NV ⁽³⁾: 1) Podle španělského práva má Administración a soudy mají pravomoc přezkumu, avšak s omezeními, která jej značně ztěžují či znemožňují; 2) Dotčené rozhodnutí se stalo konečným v důsledku rozsudku vnitrostátního soudu rozhodujícího v posledním stupni; 3) Uvedený rozsudek je s přihlédnutím k následné judikatuře Soudního dvora založen na nesprávném výkladu práva Společenství, který byl přijat, ačkoli nebyla Soudnímu dvoru podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce; 4) Dotyčná osoba se obrátila na správní orgán neprodleně poté, co se dozvěděla o uvedené judikatuře?
- 9) Mohou a musí vnitrostátní soudy, jako soudy Evropské unie zajišťující přímý účinek unijního práva v členských státech, požadovat od správních orgánů a ukládat jim, aby v rámci svých příslušných povinností přijaly opatření potřebná k odstranění vnitrostátních právních předpisů, které jsou neslučitelné s unijním právem obecně, a zejména se směrnicí 1999/70/ES a její rámcovou smlouvou?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 14. září 2016, Martínez Andrés a Castrejana López (C-184/15 a C-197/15, EU:C:2016:680).

⁽³⁾ Rozsudek ze dne 13. ledna 2004, Kühne & Heitz (C-453/00, EU:C:2004:17).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 –
Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) v. Administración General del Estado**

(Věc C-105/18)

(2018/C 161/28)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)

Žalovaná: Administración General del Estado

Předběžné otázky

- 1) Musí být zásada práva životního prostředí, že znečišťovatel platí, zakotvená v čl. 191 odst. 2 SFEU, a čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000⁽¹⁾, který zakotvuje zásadu návratnosti nákladů na vodohospodářské služby a náležité ekonomické posuzování způsobů využívání vody, vykládány v tom smyslu, že brání zavedení takového poplatku za užívání vnitrozemských vod pro výrobu energie, jako je poplatek dotčený v původním řízení, který nepodněcuje k efektivnímu využívání vody ani nestanoví mechanismy k zachování a ochraně veřejných vodních zdrojů a jehož výše nijak nesouvisí se schopností způsobit škodu na veřejných vodních zdrojích a soustředí se výlučně jen na schopnost generovat příjmy výrobců?
- 2) Je se zásadou zákazu diskriminace účastníků [trhu], zakotvenou v čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009⁽²⁾ o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou, slučitelný takový poplatek, jako je sporný poplatek za užívání vody, který dopadá výlučně na výrobce elektrické energie z vodních zdrojů působící v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství, na rozdíl od výrobců s povolením k nakládání s vodami v povodích spadajících do jediného autonomního společenství, a na výrobce disponující technologií pro výrobu elektrické energie z vodních zdrojů, na rozdíl od výrobců vyrábějících energii jinými technologiemi?
- 3) Musí být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že vybírání takového poplatku za užívání vody, jako je sporný poplatek, od výrobců elektrické energie z vodních zdrojů působících v povodích spadajících do více než jednoho autonomního společenství představuje v důsledku toho, že je zaveden režim asymetrického zdanění v rámci téže technologie v závislosti na místě, kde se elektrárna nachází, a že předmětný poplatek se nevztahuje na výrobce energie z jiných zdrojů, zakázanou státní podporu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. 2000, L 327, s. 1; Zvl. vyd. 15/05, s. 275).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55)

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 13. února 2018 –
Energía de Galicia (Engasa) S.A. v. Administración General del Estado**

(Věc C-106/18)

(2018/C 161/29)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Energía de Galicia (Engasa) S.A.

Žalovaná: Administración General del Estado